

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 4Csp/30/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819200926
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vanda Mikulášová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2019:5819200926.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou Mgr. Vandou Mikulášovou, vo veci žalobcu: T. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/X, XXX XX R. - Z., zastúpená: JUDr. Dušan Serek advokátska kancelária, s.r.o., IČO: 47 258 781, so sídlom Nová Doba 489/15, 027 43 Nižná, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zaplatenie 1.190,20 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 1.190,20 eur spolu s 5,00% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.190,20 eur od 28.05.2019, v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v pomere 100%, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou podanou súdu dňa 28.05.2019 žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej sumu 1.190,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.190,20 eur od 28.05.2019 do zaplatenia.

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 24.11.2016 uzatvorila so žalovaným zmluvu o úvere č. 239172-46213, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver v dohodnutej výške 4.000,- eur. Žalobkyňa sa zaviazala splatiť žalovanému úver a úroky na úver v 42 mesačných splátkach vo výške 259,51 eur, splatných podľa splátkového kalendára. Žalobkyňa sa zaviazala zaplatiť žalovanému túto sumu zvýšenú o zmluvnú odmenu, ktorá predstavuje úroky za poskytnutie úveru vo výške 164,27 eur mesačne a uhrádza sa spolu so splátkou úveru ku dňu splatnosti podľa splátkového kalendára. Žalovaný poskytol žalobkyni úver v dohodnutej výške na účel jej podnikateľskej činnosti, pričom v zmluve o spotrebiteľskom úvere je nesprávne označovaná ako podnikateľský subjekt. Žalobkyňa však v čase uzatvárania zmluvy o spotrebiteľskom úvere ani do dňa podania žaloby nevykonávala podnikateľskú činnosť v Slovenskej republike a úver nežiadala na podnikanie a ani ho na podnikanie nepoužila, napriek tomu, že prijaté finančné prostriedky sú v zmluve o spotrebiteľskom úvere poskytnuté žalovaným na výkon podnikania. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere žalobkyňa neuzatvorila ako podnikateľ v zmysle § 2 ods. 2 písm. b/ Obchodného zákonníka v spojení s § 9 ods. 1 Obchodného zákonníka a to pod obchodným menom, ktorým je u fyzickej osoby meno a priezvisko, ktoré môže obsahovať dodatok odlišujúci osobu podnikateľa, alebo druh podnikania, pričom súčasne malo byť uvedené aj identifikačné číslo, pod ktorým mala byť žalobkyňa údajne zapísaná v živnostenskom registri. V zmluve o spotrebiteľskom úvere je ale uvedené rodné číslo žalobkyne, z čoho je zrejmé, že žalovaný mal vedomosť o tom, že si žalobkyňa berie úver na svoje súkromné účely a teda ide jednoznačne o spotrebiteľský vzťah. Od žalobkyne ako spotrebiteľa nie je možné pri podpísaní takejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadovať vedomosť o

tom, aké právne následky môže mať pre ňu podpísanie vopred vyhotoveného formulárového vyhlásenia týkajúceho sa údajného použitia finančných prostriedkov. Žalobkyňa preto nemohla predpokladať, že si svoje postavenie môže podpisom takejto zmluvy o úvere zhoršiť, preto je nevyhnutné účel použitia finančných prostriedkov skúmať z objektívneho hľadiska. Žalobkyňa poskytnutý úver použila výlučne na súkromné účely, čo zamýšľala už pri jeho podpise. Každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu, poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov. Medzi takúto náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Z obsahu predmetného úveru je možné konštatovať, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje predmetnú náležitosť, pričom ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa. Na základe uvedeného je potrebné predmetný spotrebiteľský úver získaný na základe zmluvy o úvere č. 239172-46213 zo dňa 24.11.2016 posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa zaplatila spolu 20 platieb v celkovej výške 5.190,20 eur. Žalobkyni bol poskytnutý úver v celkovej výške 4.000,- eur, ktorý bola povinná vrátiť žalovanému. Vzhľadom na to, že ide o bezúročný a bez poplatkový úver, žalovaný sa tak v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka bezdôvodne obohatil o sumu 1.190,20 eur. Zároveň si žalobkyňa uplatnila podanou žalobou aj úroky z omeškania vo výške 5% ročne a to od nasledujúceho dňa od podania návrhu na vydanie platobného rozkazu až do úplného zaplatenia vyššie špecifikovaného bezdôvodného obohatenia.

3. Okresný súd Námestovo vydal dňa 30.05.2019 pod sp. zn. 4Csp/30/2019 platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný v zákonnej lehote odôvodnený odpor.

4. Uznesením Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4Csp/30/2019 zo dňa 18.07.2019 bol platobný rozkaz zrušený z dôvodu podaného odporu žalovaným.

5. Súd nariadil vo veci pojednávanie, na ktorom sa oboznámil s listinnými dôkazmi a to so žalobným návrhom, s plnomocenstvom, s výpisom zo živnostenského registra, s výpismi z účtu, so zmluvou o úvere č. 239172 - 46213, s platobným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4Csp/30/2019-21 zo dňa 30.05.2019, s odporom proti platobnému rozkazu, so splnomocnením, s osvedčením o registrácii pre daň z pridanej hodnoty, so zmluvou o úvere č. 239172 - 46213, so splátkovým kalendárom ku zmluve, so žiadosťou o úver, s uznesením Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4Csp/30/2019-46 zo dňa 18.07.2019, s vyjadrením žalobkyne a s vyjadrením žalovaného

6. Zástupca žalobkyne na pojednávaní zotrval na právnych a skutkových dôvodoch žalobného návrhu, ako doplneného návrhu. Zmluva o úvere nezodpovedá právnej úprave zákona o spotrebiteľských úveroch s tým, že neobsahuje náležitosti, ktorých nedostatok zakladá sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti. V danom prípade ide o spotrebiteľský úver a nie o podnikateľský úver. V zmysle ust. § 495 Občianskeho zákonníka je veriteľ povinný preukázať dôvod záväzku s tým, že žalobkyňa si vzala úver z dôvodu čisto spotrebiteľského a to na úhradu záväzkov svojej domácnosti. Žalobkyňa pracuje v zahraničí ako opatrovatelka s tým, že všetky pomôcky, ktoré potrebuje pre výkon svojho povolania, jej zabezpečuje zamestnávateľ. Na podporu tvrdení poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/126/2017, z ktorého vyplýva, že dôkazné bremeno zaťažuje veriteľa. Z obsahu tohto rozhodnutia vyplynul aj ďalší dôkaz, a to výpoveď bývalej zamestnankyne spoločnosti PROFÍ CREDIT, ktorá sa vyjadrila, že v prípade, ak mal klient aktívnu živnosť a týkalo sa to najmä opatrovateliek, spoločnosť ponúkala klientom podnikateľský typ úveru. Rovnako dal do pozornosti aj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 10Co/160/2015. V predmetnej zmluve o úvere je uvedené meno, priezvisko žalovanej, bydlisko, miesto podnikania, ale aj jej rodné číslo, pričom táto skutočnosť, podľa ich názoru, zakladá dôvodné tvrdenie, že ide o spotrebiteľský úver. Žalobkyňa nemala dôvod žiadať finančné prostriedky pre svoje podnikateľské účely, ale žiadala finančné prostriedky výslovne na úhradu svojich bežných potrieb. Zo strany žalovaného jej bol poskytnutý len tento jeden typ úveru, a to podnikateľský, pričom ona nemala inú možnosť ako sa dostať k finančným prostriedkom, len súhlasiť s týmto typom úveru.

7. Žalobkyňa vo svojom výsluchu uviedla, že v plnom rozsahu zotrúva na dôvodoch uvedených v žalobe s tým, že potrebovala finančné prostriedky, ale nie z dôvodu svojej podnikateľskej činnosti, ale z dôvodu osobnej potreby a keď prišli do kancelárie v Dolnom Kubíne, tak staršia pani, ktorá tam bola, jej povedala, že majú výbornú ponuku na tento typ úveru. Zmluvu uzavrela v časovej tiesni s tým, že nemala možnosť, aj napriek tomu, že sa chcela poradiť, nejakým spôsobom ovplyvniť, keďže jej tá pani povedala, že z tej miestnosti nemôžu odísť a že sa ponáhľa. Preto zmluvu podpísala a až následne si uvedomila jej dôsledky. Vyjadrila sa, že má rakúsku živnosť s tým, že odvodovú povinnosť si plní na území Rakúska. Tu podáva len daňové priznanie. Až následne si uvedomila, že si zobrala úver vo výške 4.000,- eur, ale zaplatí ho až vo výške 10.000,- eur. To jej ešte tá pani v kancelárii povedala, že sa jedná o sporiaci úver a keď následne telefonovala do M. E., tak kancelária už neexistovala a nejaká pani z C. jej povedala, že sporiace produkty v ponuke nemajú. Všetky pomôcky, ktoré potrebuje pre výkon svojho povolania jej zabezpečuje rodina, ktorej poskytuje svoje opatrovateľské služby.

8. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil a súd preto vykonal pojednávanie v zmysle § 180 Civilného sporového poriadku v jeho neprítomnosti.

9. Na pojednávaní bol vypočutý aj svedok A. A., ktorý sa vyjadril, že bol prítomný v kancelárii v čase uzatvárania zmluvy s tým, že jeho bývalý spolužiak mal kanceláriu v tejto budove, ale nemali možnosť dať mu preštudovať zmluvu. Jeho matke bola daná iba jedna možnosť a to uzavretie tzv. biznis úveru. Tá pracovníčka zrejme prezentovala len to, čo mala. Hovorila niečo o sporení, ale nebola to pravda. Matka si brala úver len na úhradu svojich potrieb, úhradu podlžností a bežných potrieb v domácnosti.

10. Podľa § 1 Obchodného zákonníka tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

11. Podľa § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka podnikaním sa rozumie sústavná činnosť vykonávaná samostatne podnikateľom vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť za účelom dosiahnutia zisku alebo na účel dosiahnutia merateľného pozitívneho sociálneho vplyvu, ak ide o hospodársku činnosť registrovaného sociálneho podniku podľa osobitného predpisu.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalobkyňa uzatvorila dňa 24. 11. 2016 zmluvu o úvere č. 239172 podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. So žiadosti o poskytnutie úveru je v kolónke I. žiadateľ FO - podnikateľ uvedené meno a priezvisko žalobkyne, rodné číslo žalobkyne, dátum a miesto narodenia, rodinný stav, kontaktná adresa, trvalá adresa. V kolónke II. žiadateľ PO (identifikačné údaje štatutárneho zástupcu) nie sú uvedené žiadne údaje. V kolónke III. kontaktné, identifikačné a ekonomické údaje žiadateľa o úver je uvedený telefonický kontakt na žalobkyňu, bankové spojenie, v časti obchodné meno je uvedené meno žalobkyne, v časti, kde malo byť uvedené IČO je uvedené evidenčné číslo živnosti žalobkyne pod ktorou vykonáva opatrovateľskú činnosť v Q., v časti, kde malo byť uvedené DIČ je uvedené rodné číslo žalobkyne, dátum začatia podnikania, adresa podnikania a obrat z posledného podaného daňového priznania. V žiadosti sú uvedené údaje o požadovanom úvere a v časti bližšia špecifikácia účelu čerpania úveru je uvedené. Na podnikanie, kúpa prevádzkového materiálu. Žiadosť je opatrená údajmi o mieste podania žiadosti, dátumom a podpisom žalobkyne.

14. Na základe týchto skutočností sa síce zmluva o úvere javí ako zmluva riadiaca sa Obchodným zákonníkom a to minimálne s poukazom na skutočnosť, že žalobkyňa je živnostníčkou. Na druhej strane je však potrebné podotknúť, že žalobkyňa pracuje v Q. ako opatrovateľka a z tohto dôvodu musí mať založenú voľnú živnosť „opatrovateľstvo“. Bez živnostenského oprávnenia by opatrovateľskú činnosť vykonávať nemohla. Práve na základe tejto skutočnosti preto podľa názoru súdu nejde tak ako to má na mysli ust. § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka o sústavnú činnosť za účelom zisku, ale o činnosť za účelom získania príjmu, ktorý by na území Slovenskej republiky získala na základe zamestnaneckého pomeru, bez potreby živnostenského oprávnenia. Práve táto skutočnosť zakladá pochybnosti o tom, či je zmluvu potrebné posudzovať podľa ust. Obchodného zákonníka, resp. Občianskeho zákonníka. Ďalšou skutočnosťou, ktorá spochybňuje predmetnú zmluvu je to, že ako účel úveru bola uvedená kúpa prevádzkového materiálu. Činnosť opatrovateľky spočíva v starostlivosti o starých, dlhodobo alebo ťažko

chorých a postihnutých ľudí. Pri výkone tejto činnosti nie je podľa názoru súdu potrebný prevádzkový materiál, nakoľko sa jedná o starostlivosť, ktorá je vykonávaná väčšinou v domovoch opatrovaných ľudí, kde prostriedky potrebné pre výkon opatrovateľskej služby zabezpečujú príbuzní opatrovanca, čo potvrdila aj samotná žalobkyňa vo svojom výsluchu.

15. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. S poukazom na vyššie uvedené pochybnosti, potom súd dospel k záveru, že v predmetnej zmluve o úvere absentuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa. Absencia týchto údajov má za následok, že spotrebiteľský úver získaný na základe zmluvy o úvere č. 239172-46213 zo dňa 24.11.2016 treba posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov.

17. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

18. Žalobkyni bol poskytnutý úver v celkovej výške 4.000,- eur, na ktorom do dňa 19.09.2018 uhradila preukázateľne sumu 5.190,20 eur. Vzhľadom na to, že úver je pre absenciu zákonom stanovených náležitostí bezúročný a bez poplatkov, žalovaný sa tak bezdôvodne obohatil o sumu 1.190,20 eur.

19. Podľa § 571 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

20. S poukazom na citované zákonné ustanovenie, súd vyhodnotil žalobu aj v tejto časti za dôvodnú s tým, že žalobkyňa má nárok aj na úrok z omeškania a to odo dňa podania žaloby, t.j. od 28.05.2019.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

22. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

23. S poukazom na úspešnosť žalujúcej strany s prihliadnutím na citované zákonné ustanovenie, súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je odvolanie prípustné.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1 C.s.p.). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 C.s.p. uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.